

інфляції давно вже визнані сферами діяльності економістів, які працюють на уряд.

З початку існування людства завжди існувала потреба вивчення явищ та закономірностей розвитку людини як в минулому, так і сьогодні. Економіка надає нам ефективний і не обов'язково складний набір інструментів аналізу, які можна використовувати, щоб озирнутися назад і пояснити, чому було саме так і розуміти навколишній світ; дивитися в майбутнє, щоб ми могли передбачити наслідки великих політичних змін.

1. Економічна теорія: Політекономія : підруч. ; за ред. В. Д. Базилевича. 6-е вид., перероб. і доп. Київ : Знання-Прес, 2007. 719 с

2. Основи економічної теорії : підруч. ; за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. Л. С. Шевченко. Харків : Право, 2008. 448 с.

3. Лановик Б., Лазарович М. Економічна теорія : курс лекцій. Київ : Вікар, 2006. 405 с.

4. Історія економічних вчень : навч. посібник ; за ред. В. Кириленка. Тернопіль : Економічна думка, 2007. 233 с

Олена ОРЛОВА

доцент кафедри загальноправових
дисциплін Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ (м. Дніпро, Україна),
кандидат юридичних наук, доцент

**РОЛЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У МІЖНАРОДНОМУ
ЗАХИСТІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ**

На сьогодні права і свободи людини посідають найголовніше місце у системі становлення демократичної держави. Створюючи правову державу, згідно з міжнародно-правовими актами, необхідно одночасно з адаптацією вже існуючих законів приймати нові, узгоджені з міжнародним правовим полем, законодавчі акти. Важливо і те, що процес адаптації законодавства України вимагає злагодженої співпраці всіх гілок влади, в тому числі і правоохоронних органів.

Розглядаючи питання щодо ролі правоохоронних органів у міжнародному захисті прав і свобод людини, необхідно звернутися до таких понять як «правоохоронні органи» та «права людини».

Відповідно до Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» до правоохоронних органів належать органи прокуратури, внутрішніх справ, митні органи, органи Державної податкової служби, органи й установи виконання покарань, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони та інші, що здійснюють правозастосовні й правоохоронні функції [1].

Щодо визначення «прав людини», ми погоджуємося з думкою О. В. Петришина, за якою права і свободи людини і громадянина – це правові можливості (надбання), необхідні для існування і розвитку особи, які визнаються невід'ємними, мають бути загальними і рівними для кожного, забезпечуватись і захищатись державою в обсязі міжнародних стандартів [2].

Правоохоронні органи покликані приводити в дію механізм правової охорони. Робота правоохоронних органів насамперед полягає в захисті прав та свобод людини за національним законодавством та ратифікованими Україною міжнародно-правовими актами. Вони мають забезпечувати застосування заходів державного примусу, маючи на меті усунення перешкод для реалізації людиною й громадянином своїх прав та виконання обов'язків, поновлення їх порушених прав, свобод чи законних інтересів, притягнення винних осіб до юридичної відповідальності.

Одним із ключових правоохоронних органів є Національна поліція України. Саме так, адже не тільки для України, а й для всіх поліцейських структур демократичних держав Європи та й усього світу основним завданням є підтримання миру та безпеки, запобігання злочинам як спосіб захисту людських прав.

Поліція, як правоохоронний орган, відіграє величезну роль у становленні демократичної держави, забезпечуючи гарантованість, реалізацію, охорону й захист прав,

свобод і законних інтересів людини. Правоохоронні органи повинні гарантувати громадянам України та всім, хто перебуває на її території тимчасово, забезпечення відповідних умов реалізації їх прав і свобод. Держава має гарантувати основні права, свободи людини, відповідно до чинного законодавства та ратифікованих міжнародно-правових актів, що означає забезпечувати належні умови для користування ними, а також захищати їх від правопорушень. Правоохоронні ж органи, зі свого боку, повинні виконувати свої завдання неупереджено, у точній відповідності до закону.

Враховуючи викладене, можемо дійти висновку, що правоохоронні органи відіграють одну з найважливіших ролей, адже вони вирішують широке коло завдань, пов'язаних із захистом прав, свобод і законних інтересів громадян, які регламентовані не тільки у вітчизняному законодавстві, а й в міжнародно-правових актах.

1. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів : Закон України від 23 грудня 1993 року № 3781-ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*, 1994, № 11, ст. 50.

2. Загальна теорія держави і права : підруч. для студ. юрид. вищ. навч. закл. / М. В. Цвік, О. В. Петришин, Л. В. Авраменко та ін. ; за ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України М. В. Цвіка, д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України О. В. Петришина. Харків : Право, 2009. 584 с.

Людмила РИБАЛЬЧЕНКО
доцент кафедри економічної
та інформаційної безпеки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна),
кандидат економічних наук, доцент

ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ У СФЕРІ ПРАЦІ

Актуальним питанням сьогодення є гендерна рівність. Розглядаючи сутність цього питання, необхідно зазначити, що гендерна рівність має рівний правовий статус як для жінок, так і для чоловіків, кожен з них має рівні можливості для участі у всіх сферах життєдіяльності суспільства.

Правова рівність є одним із основних принципів правового регулювання, яке характеризує основні параметри функціонування демократичного суспільства. Принцип рівності прав і можливостей працівників є важливим принципом трудового права, який встановлює рівні обсяги трудових прав для всіх працівників, які перебувають в однаковому правовому становищі.

Були часи, коли роботодавці в оголошенні про вакансії на підприємствах вказували на певні вимоги до статі працівників та їхнього віку. Сьогодні така ситуація є дискримінацією під час прийому на роботу. Відповідно до чинного законодавства подібні дії роботодавців підлягають відповідальності.

Згідно з Конституцією України усі громадяни мають рівні права і свободи, у тому числі і на працю. Рівність прав жінок та чоловіків стосується і під час надання винагороди за результатами праці, встановлення відповідних пільг, надання соціального забезпечення, матеріальної винагороди та інше.

У Законі України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» гарантується дотримання гендерної рівності і в соціально-економічній сфері, при працевлаштуванні, просуванні у кар'єрі, підвищенні кваліфікації, стажуванні, одержанні винагороди за працю, а також зайнятті підприємницькою діяльністю [1].

У Загальній декларації прав людини зазначено, що кожна працююча людина має право на справедливі та сприятливі умови праці, рівну оплату за рівну працю тощо. Заборона дискримінації у трудових відносинах закріплена у багатьох конвенціях і рекомендаціях Міжнародної організації праці.

Гендерна рівність передбачає рівні права для жінок і чоловіків, дівчат і хлопців, а також їхню однакову значущість, можливості, обов'язки та участь у всіх сферах суспільного й особистого життя. Так само вона означає рівний доступ жінок і чоловіків до